

WALPO. 21/23

**Vaalien jälkeen:
Mitä tapahtuu seuraavaksi?**

**Humanismi ja kulttuuri
yhteiskunnan rakentajina**

**Luennoitsijat-sarjan
viimeinen osa**

Päätoimittajat ja taitto

Heidi Hytti (hemhyt@utu.fi)

Lotta Takala (lomtak@utu.fi)

Toimituskunta

Charlotta Leponiemi

Anni Rikkonen

Anni Sorakunnas

Anniina Laitakari

Elisa Olkonen

Ella Laattala

Erika Tilander

Henrik Lenkkeri

Helmi Eskola

Iris Jouhilampi

Ilona Poncin

Ilona Salminen

Jenna Summala

Julia Niinistö

Kalle Hyttinen

Klaus Kaarti

Lilli Louhikoski

Markus Korhonen

Mika Halmela

Milla Saari

Nea Ilmonen

Olli Jokela

Pekka Kärkkäinen

Pekka Lanne

Pyry Lindström

Pieta Päivänen

Saara Vainio

Sampo Mustonen

Samuli Heliste

Selmasisko Matti

Valeria Vitikainen

Valtteri Haapaniemi

Muut kirjoittajat

Anna Kuittinen

Alina Hirvinen

Henrika Lehmusvaara

Pyry Päivärinne

Editointi

Anni Sorakunnas

Ella Laattala

Lilli Louhikoski

Pekka Kärkkäinen

Klaus Kaarti

Milla Saari

Kannen kuva: P-klubin kuva-arkisto

Mainoshankinta

Viivi Laamanen (viivi.j.laamanen@utu.fi)

Nina Puotila (nina.m.puotila@utu.fi)

Timofey Smelyakov (timofey.t.smelyakov@utu.fi)

Painopaikka

Painosalama

Julkaisija

Turun yliopiston Poliitiikan
tutkimuksen klubi ry.

Sisällys

Pääkirjoitus s.4

Lotta Takala & Heidi Hytti

Puheenjohtajan päiväkäsky s.5

Anna Kuittinen

Index-palsta s.6

Pyry Päivärinne

Tornionlaakson helmestä

Räntämäkeen ei ole pitkä matka s.8

Selmasisko Matti

Ilman humanismia ja kulttuuria ei ole yhteiskuntaa s.9

Jenna Summala & Henrika Lehmusvaara

Näkökulma: Turkki – mikä kesti niin kauan? s.12

Mika Halmela

Vaalien jälkeen s.14

Pekka Kärkkäinen

Sikahumalasta – P-klubin alkoholikulttuuri s.18

Helmi Eskola & Nea Ilmonen

Luennoitsijat – Keitä he oikein ovat? s.20

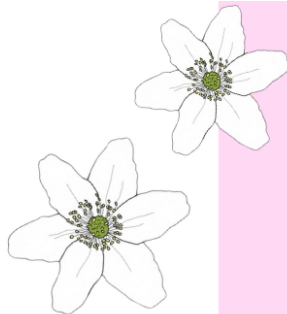
Milla Saari

Vaihdossa Vermontissa s.24

Alina Hirvinen

Pääkirjoitus

26.4.2023

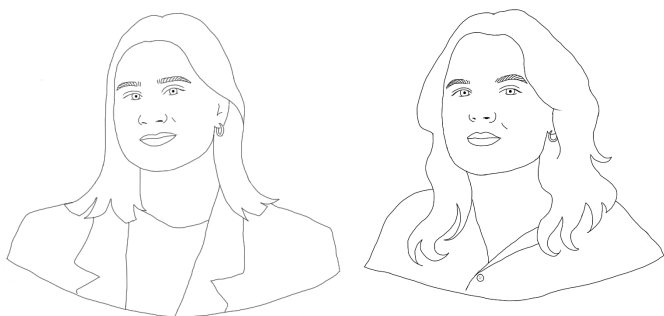
Vappu pääsi jälleen yllättämään päätoimituksen. Silmänräpäyksessä maaliskuun pitkäväteisyys muuttui huhtikuun tehoaherrukseen, jolla kouluhommat saataisiin lähemmäksi maalia ennen juhlintaa. Nopeasti kulunut kevät on ollut varsin tapahtumarikas ja tuonut mukanaan muutoksia, joista toimistuskunnan on ollut hyvä ammentaa ideoita tähän numeroon.

Vuoden toinen Walpo julkaistaan jännittävän vaalinäytöksen jälkeen, joka on herättänyt monenlaisia tunteita sekä kysymyksiä. Poliitiikan asiantuntijat pääsevätkin esittämään näkemyksiään Vaalien jälkeen -jutussa, jossa he vastaavat Walpon esittämiin tiukkoihin kysymyksiin ja keskustelevat vaalien käännteistä sekä tulevaisuuden näkymistä. Saamme tässä numerossa kuulla myös pohdintaa Nato-jäsenyyden vaiheista sekä poliittisen pohinan lomassa heitetyistä kommenteista, joissa kyseenalaistetaan humanististen tieteidен arvo yhteiskunnassa. Olemme vasta nähneet alkusoi-ton uudelle poliittiselle aikakaudelle, joka meitä odottaa.

Opintomme antavat hyviä työkaluja tarkastella ja ymmärtää näitä tapahtumia, mutta nyt on aika hetkeksi unohtaa koulu ja karistaa kirjastojen pölyt harteiltamme. Juhlitaan ensin vappua ja sitten kun kirjasto taas kutsuu, haluamme toivottaa voimia loppukevään opintoihin.

Kesää odottaen,

Heidi & Lotta

Puheenjohtajan päiväkäsky

Rakkaat klubilaiset,

aurinko paistaa, klubielämä kukoistaa ja vappu on kulman takana! Olemme saaneet viettää ensimmäisen täysin normaalin kevään pitkään aikaan. Päivystykset ja sitsaaminen päästiin aloittamaan jo tammikuussa, eivätkä karanteenit ja altistumiset varjosta enää arkea. Nyt eletään täysillä kaikkien näiden vuosien edestä!

Tämä kevät on ollut meille politiikan opiskelijoille poikkeuksellinen kaikkien rakastamien eduskunta-vaalien ansiosta. Järjestimme TYYn kanssa onnistuneen eduskuntavaalipaneelin, ja jatkoille saimme DJ:ksi ulkoministeri Pekka Haaviston. P-klubilaisia pääsi Ylen Suureen Vaalitenttiin liveyleisöksi todistamaan Suomen kärkipoliitikkojen väittelyä. Vaalikevät paketoitiin vaalivalvojaisilla toimistolla, joka täyttyikin alta aikayksikön politiikan janoisista klubilaisista. Analyysiä vaalituloksesta olisi riittänyt vaikka koko yöksi.

Tämän lisäksi klubi on tietysti tapansa mukaan sitsannut paljon, ekskuillut ja ylläpitänyt ulkosuhteita Helsingissä, katsellut taidetta ja suunnitellut toinen toistaan hienompia asioita toimikunnissa. Tänä vuonna ollaan pyritty kiinnittämään erityistä huomiota varainhankintaan. P-klubin omat ns. hupiharimerkit ovat nyt ulkona, ja niitä pyritään myymään myös ystäväinejärjestöille. Opetushenkilökunta oli oikein innoissaan jatkamassa uutta Pokemonkortti-sarjaa, jonka aloitti Markku Jokisipilälle taiteiltu kortti. Haluan kiittää vielä kaikkia haalarimerkkien suunnittelijoita, klubin haalarimerkkivaranto käyttä teidän luovuuttanne mielellään myös jatkossa.

Vaikka moni klubiarkeen kuuluva asia on palautunut vähitellen viime vuosien aikana, niin alumnipäivä oli täysin tauolla tähän kevääseen asti. Tänä vuonna vihdoinkin saimme taas yhteen monen monta klubisukupolvea. Alumnipäivän päiväohjelma oli oikein onnistunut mielenkiintoisine puheineen, ja illan alumnisitsejä voisin kuvailla jopa kulttuurikokemuksiksi.

Meidän P-klubimme on selkeästi erilainen kuin 2000-luvun alun, vaikkakin olennaisilta osin samanlainen. Edelleen ne tietyt laulut lauletaan jokaisilla sitseillä, ja hallituksilla vuosien takaa on meidän jammamme traumat Kirkkotien lattiasta ja vesi-imurista.

Kevät alkaa vähitellen lähestyä loppuaan, mutta onneksi kaikki hauska ei lopu heti vapun jälkeen. Toukokuussa pääsemme vielä päättämään tämän upean kevään Aurinkolahden kallioille nuotion ääreen. Syksyn suunnittelu on kuitenkin jo kovassa vauhdissa, ja hallitus odottelee malttamattomana fuksien saapumista. Tänä vuonna fuksiviikkojen aikataulu myötäilee muutamien vuosien takaisia aikatauluja fuksien saapumisajasta johtuen. Pääsemme myös järjestämään syksyllä POP- eli Poliitiikan opiskelijoiden päivät, joille kokoontuu alamme opiskelijoita ympäri Suomen. Muuten vietämme perinteistä p-klubilaista syksyä kastajaisineen, kostajaisineen ja pikkujouluineen, hienoja vuosijuhlia unohtamatta.

Ei kuitenkaan mennä liikaa asioiden edelle, vaan nostetaan ensin maljat vapulle ja itsellemme pitkän opiskelukevään päätteeksi. Viettäkää oikein ihana ja rentouttava kesä!

Anna Kuittinen

Index-palsta

Turku on maineensa mukaisesti ainutlaatuinen kaupunki. Lämpötilan perusteella kevät jätettiin väliin, ja siirryimme suoraan kesän viettoon. Koulutöitä olisi vielä vaikka muille jakaa, tosin JVG:n sensaatiomaisten sanoitusten mukaisesti: huomina on huomenna. Suven vieno kuiskaus on saanut Turun heräämään talven horroksesta. Jokirannan ravintolalaivat ovat avautuneet, keskustan terassit ovat täyttyneet asiakkaista, ja jäätelökioskit tarjoilevat kansalaisille herkkujansa. Suven tapaan Index on myös pitänyt jäsenistön toimeliaana kuluneen lukukauden aikana. Ohjelmassa on ollut saunomista, sitsejä, lähiökierros ja monia muita tapahtumia. Tätä kirjoitusta tehdessäni Indexin vappua on kulunut jo melkein viikon, ja tunnelma tapahtumissa on ollut mitä mainioin. Ei ole epäilystäkään siitä, ettei vappu jatkuisi hyvällä energialla vappupäivän loppuhuipentumaan asti. Vapun jälkeen tulevaisuus voi vaikuttaa hieman merkityksettömältä, joten olen kerännyt listan, jonka tarkkojen ohjeiden avulla vietät täydellisen kesäpäivän Suomen todellisissa pääkaupungissa:

1. Herää sängystäsi kirkkaaseen päivänvaloon
2. Hoida aamutoimesi hyvän kappaleen tahtiin (esim. Cha Cha Cha)
3. Älä tuhlaa enää sekuntiakaan sisätiloissa ja kirmaa ulos asunnostasi
4. Ota kurssiksi Turun keskusta ja haasteena väistele jokirannassa edellisyönä sammuneita
5. Saavu ah, niin kauniille Turun kauppatorille
6. Käväise Walo Rooftopilla tuntemassa kirjaimellista ylemmyyden tunnetta
7. Käy kauppahallilla maistamassa maailman makuja lukuisten turistien lomasta
8. Omaksu turkulaisuutesi ja hyppää Fölin kyytiin
9. Soittele ja svengaile asemalla bussia odottaessasi
10. Ihaile todellista Turun kaupunkisuunnittelua Turun linnassa
11. Käy syömässä vatsasi pullolleen Turun maineikkaassa nimikkoravintolassa, eli Hesburgerissa
12. Kutsu ystävät koolle, ja menkää jokirantaan nauttimaan illasta muutaman (juoksu)kaljan kera
13. Pitäkää yksityiset approt ja käykää jokainen jokirannan ravintolalaiva läpi
14. Mielenne ei enää malta, ja palatte halusta lähteä kohti Turun sekä Suomen Party Capitalia
15. Vietä unohtumaton ilta tanssien useiden bängereiden tahtiin
16. Hae Eerik's Kebabista maittava ja ravitseva ateria kotimatalla

Käytä yhtälöön kaavaa EAT SLEEP RAVE REPEAT ja koko kesäsi on taattu menestys. Lista on myös universaali siinä mielessä, että se toimii muillakin paikkakunnilla kuin Turussa. Olit sitten toisella puolella Suomea tai ulkomailla, on aina yhtä vaivan väärti lähteä Dynamoon.

Ratkiriemukasta kesää toivottaa Index-vastaavanne
Pypy Päivärinne

SUN ALASI OSAAJAT, SUN YHTEISÖSI, SUN PAIKKASI.

LÖYDÄ OMA JUTTUSI YHTEISKUNTA-ALALLA.

Lue lisää: yka.fi

Yhteiskunta-alan
korkeakoulututut ry

Suomen
Yhteiskunta-alan
Ylioppilaat ry

Haluatko anonyymien tekstisi
vessan seinälle?

Onko sinulla juttuideoita tai
haluatko muuten vaan
kirjoittaa Walpoon?

Ota yhteyttä!

✉ walpolehti@gmail.com

📷 [walpolehti](https://www.instagram.com/walpolehti)

Walpot luettavissa myös
issuussa!

OTA
WALPODCAST
HALTUUN

WAL
P ▶ D
CAST

[walpodcast](https://www.instagram.com/walpodcast)

Tornionlaakson helmestä Räntämäkeen ei ole pitkä matka

Teksti: Selmasisko Matti

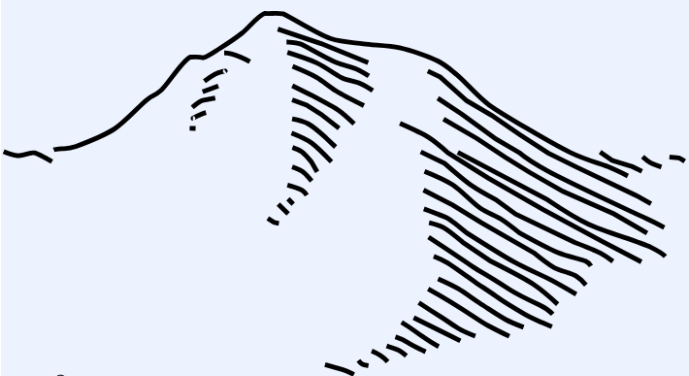
Turun Räntämäestä Pellon Turtolaan on 878 km, ja Google Mapsin mukaan autolla menee pysähtymättä ainoastaan kymmenen tuntia ja 39 minuuttia. Voin myöntää ihmetelleeni aluksi kysymyksiä siitä, miten päädyin kauaksi kotoa tänne Turkuun. Nyt ihmettelen kuitenkin kysyjien kanssa aivan samaa. Kuinka erilaista Turussa asuminen lopulta on verrattuna lappilaiseen kylään? Miten tämä matka ei ole pitkä?

Pellosta lähteminen on ollut aina ilmiselvää. Ensimmäiset muuttavat yläkoulun jälkeen parin tunnin ajomatkan päähän kaupunkiin, mikäli eivät valitse opinahjokseen kunnan ainoaa lukiota. Seuraavaksi muutetaan pois opiskelemaan korkeakouluun. Näiden jälkeen paluumuutetaan, kun saadaan työpaikka tai eläke. Jotkut eivät tule enää koskaan takaisin. Paluumuuttajat haluavat takaisin kotiin. He haluavat viedä lapsensa sarjahiihtoihin, ystävät katsomaan joksikisia ja isovanhemmat kylätapahtumaan laulamaan yhteislaluja sekä ostamaan arpoja. Voi vaikka voittaa Pirkon tekemät villasukat tai Tarjan mehustaman viinimarjamehun.

Puolensa on myös Räntämäessä, sillä täällä on paljon ihmisiä, jotka kuitenkin puhuvat lähes samaa kieltä kuin kotopuolella. Lähikauppani on edelleen S-marketti, kouluun matkustamisessa kestää 15 minuuttia ja harrastan edelleen jumppatunneilla käymistä. Nopeasti ero on jotenkin hankala käsittää sen suuruudessa ja pienuudessa. Eron kuitenkin näkee: Halisten S-marketin yhteydessä on myös itämaisten tavaroiden kauppa, matkan opiskelemaan kuljen pyörällä enkä päivän ainoalla linja-autolla, ja jumppatunneilla muut jumppailijat ovat pelkästään toisia opiskelijoita ilman yhtään eläkeläistä.

Käsittämättömin ero on kuitenkin se hinta, jonka voi joutua maksamaan siitä, että asuu siellä missä tuntee olevansa kuin kotonaan. Hinnalla en tarkoita euroja omasta kukkarosta vaan omaa turvallisuutta. Maalla voi olla rauhallista, mutta ei välttämättä aivan niin turvallista kuin voisi ajatella. Tornionlaakson helmestä pitää lähteä virka-aikojen ulkopuolella sydämen rytmin oikaisuun tai tikattavaksi parin tunnin päähän. Virka-ajoista huolimatta synnyttämään lähdetään aina vähintään parin tunnin päähän Rovaniemelle ja syöpähoitoihin puolestaan matkataan yli kolme tuntia aina Ouluun asti. Pello on kuitenkin suhteellisen lähellä palveluita Lapin mittakaavassa. Puhutaan aivan eri ajoista, jos lähdetään Kittilästä saatikka sitten Utsjoelta, josta synnyttämään lähtijöille voidaan suositella kaupunkiin muuttamista raskauden viimeisten kuukausien ajaksi. Vaikka matka jo ajallisesti kestää hyvin kauan, matka kipujen kanssa on vielä pidempi. Tällaiset asiat tuntuvat hyvin kaukaisilta, mikäli ei sairasta, ole raskaana tai halkaise huultaan kirjaimellisesti kesken pääsiäisaterian. Vielä kaukaisemmilta ne tuntuvat, mikäli ei asu Lapin perukoilla, Kainuun kairassa tai jossain ulkosaaristossa – mikäli ei asu yhdenvertaisesti ihan yhtä kaukana kuin muutkin, joiden palvelut ja työpaikat ovat pitkien automatkojen päässä. Räntämäessä ei tarvitse perustella, miksi palveluita pitää olla lähellä. On aika epätodennäköistä, että jonkun olisi pakko ponnistaa Hämeentiellä toisin kuin Rovaniementiellä.

Moni valitsee, mikäli vain pystyy, asua hinnasta huolimatta siellä missä tuntee olevansa kotonaan. Tämän ymmärrän, sillä itse tunnen olevani kuin kotonani Tornionlaakson helmessä, vaarojen keskellä. Niissä ihmisissä on jotain sellaista Lapin energiaa, jonka avulla asiat järjestyvät ja ovat aina järjestyneet. Ollaan ehkä pettyneitä siihen, miten keskusta ei ole pitänyt huolta, ja on suunnattu enemmän huomio siihen, miten perussuomalaiset puolustaa heitä, joiden elinkeino kulkee dieselillä ja on maasta kaivettua tai metsästä hakattua. Elinkeino tuo mahdollisuuden asua siellä missä koti on, ja muutoin keskitytään siihen, milloin alkaa seuraava marjastus-, keltakailu- tai kalastuskausi. Taistellaan siitä, mihin omat resurssit riittävät, eikä ole välttämättä edes mahdollisuutta sen suuremmista mu-rehtia vaan ensisijaisesti elethään sitä hyvää elämää.

***Ilman humanismia
ja kulttuuria ei ole
yhteiskuntaa***

Teksti: Jenna Summala & Henrika Lehmusvaara

Puhuttaessa humanistisista tieteistä ja kulttuurista tuntuu meillä jokaisella olevan näkemys niiden sisällöstä ja yhteiskunnallisesta merkityksellisyydestä. Kulttuurin arvon huomaa usein vasta sitten, kun se otetaan pois. Kuvittele vaikka koulumatkat ilman musiikkia ja äänikirjoja tai illat ilman lempitelevisiosarjojasi. Jokainen edellä mainittu asia on kulttuuria ja niiden pois ottaminen näkyisi heti jokapäiväisessä elämässämme.

Humanismi on toiminut pohjana yhteiskunnallisen identiteettimme muodostumiselle. Ilman 1800-luvulla eläneitä suomalaisia humanisteja, kuten Zacharias Topeliusta, Elias Lönnrotia ja Johan Vilhelm Snellmania, ei yhteiskunnastamme olisi välttämättä syntynyt sitä kansakuntaa, joka tunnistaa omaleimaisen kulttuurinsa ja oman kansallisen identiteettinsä. Ilman humanististen tieteiden tuottamaa pohjaa muille ihmistieteille, olisiko Suomesta muodostunut demokraattista, ihmisoikeudet ja ihmisarvon tunnistavaa sivistysyhteiskuntaa, joka toimii sosiaalisesti eheänä hyvinvointivaltiona ja kilpailukykyisenä markkinataloutena? Humanistinen tutkimus on rakentanut yhteiskunnallista ymmärrystämme läpi historian niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin. Onkin selvää, että humanistisen tutkimuksen tekeminen ei ole paitsi mielekäästä vaan myös välttämätöntä.

Humanismi yhteiskunnan selkärankana

Humanistiset tieteet tarjoavat tutkimuksellaan äärimmäisen tärkeää tietoa, jonka avulla voimme ymmärtää paremmin niin itseämme kuin elinympäristöämme. Tämä vähentää ennakoluuloja ja niiden synnyttämiä sosiokulttuurisia ongelmia. Jotta voimme toimia niin yksilöinä kuin yhteiskuntana yhdenvertaisuutta edistäen sekä kulttuuriset ominaispiirteet ja -tarpeet tunnistaen, tarvitsemme tietoa.

Tätä tietoa humanistinen tutkimus tuottaa. On toki selvää, ettei humanistisenkaan tutkimuksen tiedontuottamisen intressit ole olleet aina kauttaaltaan hyviä ja yhdenvertaisia. Omissa opinnoissani olen kuitenkin törmännyt lukuisia kertoja omaa tieteenalaani koskevaan kriittiseen keskusteluun, mikä itsessään on hyvä asia ja suuntaa katsetta tieteenteon poliittisuuden historiaan.

Humanistiset tieteet koetaan usein poliittisina. Nähdäkseni tämä johtuu muun muassa tieteenteon poliittisuuden tarkastelusta ja feministisessä tieteenkriitikistä, mitä humanistiset tieteet ja etenkin sukupuolentutkimus edistää. Tieteen poliittisuudella tarkoitetaan erilaisten valtasuhteiden tarkastelua tieteenteon yhteydessä. Feministinen tieteenkriitikki puolestaan lähtee liikkeelle huomiosta, että tieteenhistoria on hyvin mieskeskeistä ja maskuliinista. Tästä herääkin ajatus. Jos tiedon intressi on ollut kautta historian hyvin maskuliininen ja mieslähtöinen, on nähdäkseni hyvin köykeistä syyttää sukupuolentutkimusta liian poliittiseksi sen sisällön takia varsinkin, jos ei ole tutustunut tieteenalan sisältöön perustaen näkemyksensä vain tieteenalan entisen nimen (naistutkimus) luomaan konnotaatioon. Sukupuolentutkimus kattaa sisälleen hyvin laaja-alaista tutkimusta, mikä koskettaa kaikkia sukupuolia sekä laajoja intersektionaalisia kysymyksiä.

Kun puhumme humanististen tieteiden tärkeydestä, ei mielestäni voida ohittaa keskustelua humanistisen tutkimuksen kansantaloudellisesta arvosta, sillä vaikka tieteenteolla ja kulttuurilla on aina itseisarvonsa, taloudellinen arvo eri tutkimusaloilla on laajemmin tunnustettua. On kiistatonta, että nykyinen globaali talous on monikulttuurinen ja vastuullisuuskysymyksiin on herätty laajalti. Kuten todettu, humanistinen tutkimus tuottaa muun muassa tietoa, joka pyrkii vastaamaan tämän muuttuneen toimintaympäristön synnyttämään tiedon tarpeeseen.

Mielestäni tästä syystä humanistisesta tutkimuksesta syntyvää tietoa voidaan pitää työkaluna parantamaan yritysten toimintaedellytyksiä yhä monimuotoisemmassa markkinaympäristössä. Näin ollen humanistisen tutkimuksen parantaessa toimintaedellytyksiä muuttuvilla markkinoilla, on sillä myös kansantaloudellista merkitystä parantaen yritysten kannattavuutta.

Kulttuurin asema yhteiskunnassa

Jotta kulttuuria arvostettaisiin enemmän yhteiskunnassa, on tärkeää ymmärtää sen yhteiskunnallinen merkitys. Kulttuuri voidaan määritellä monella eri tapaa, mutta kenties yleisimmin käytetty akateeminen määritelmä on Raymond Williamsin määritelmä vuodelta 1983. Tämä määritelmä käsittää kulttuurin sen käyttöyhteyksien kautta. Hän määrittelee kulttuurin olevan älyllis-hengellis-esteettistä kehitystä, joka johtaa taiteellisen toiminnan tuotoksiin. Kulttuuri voi myös laajemmin viitata jonkin ryhmittymän, ajankohdan tai jopa koko ihmiskunnan omailemaiseen elämään. Tästä voidaan päätellä, että kulttuuri koskettaa jokaista yhteiskunnan osa-aluetta ja on näin ollen korvaamaton osa yhteiskuntaa.

Aineettoman hyödyn lisäksi kulttuurista on myös rahallista hyötyä yhteiskunnalle. Kulttuurin työllistävä vaikutus on valtava sekä suorasti että myös välillisesti. Taloustutkimuksen mukaan kulttuurialat tuottavat vuodessa noin 13 miljardia euroa ja työllistävät yli 100 000 ihmistä yhteensä. Hyvä esimerkki tästä on erilaiset festivaalit ja tapahtumat, mitkä tuovat paikkakunnalle paljon ihmisiä sekä tuloja. Sen lisäksi, että ihmiset ostoksillaan tukevat tapahtuman järjestäjiä, samalla he tukevat myös paikallisia elinkeinonharjoittajia ostamalla kaupoista tuotteita, majoittumalla sekä ylipäättänsä kuluttamalla rahaa paikkakunnalla. On siis tärkeää, että kulttuurialaa tuetaan, sillä sen vaikutus yhteiskuntaan on valtava.

Kuten aikaisemmin mainittu, niin kulttuuri yhdessä humanististen tieteiden kanssa, on yhteiskuntamme pohja ja yhdessä pitävä voima. Polarisoituneessa yhteiskunnassa tarvitaan yhä enemmän keskustelua toisten kanssa sekä avoimuutta, jotta voisimme ymmärtää toisiamme paremmin. Kulttuuri ja taide luovat siltoja ihmisten välille ja sanoittavat asioita, joita emme muuten voisi sanoa. Tarvitsemme myös humanististen tieteiden tuottamaa tietoa, sillä se lisää ymmärrystämme yhteiskunnasta ja tekee siitä tasa-arvoisemman paikan. Humanististen tieteiden ja kulttuurin asema tulee säilyttää vakaana ja vahvistaa sitä, koska ne ovat yhteiskuntamme perusta. Ilman niitä meillä ei ole yhteiskuntaa, jossa elää.

Näkökulma:

Turkki – mikä kesti niin kauan?

Kuvat & teksti: Mika Halmela

Suomen Nato-jäsenyyden hyväksymisen jälkeen herää kysymys: mikä kesti niin kauan? Tiedämme Turkin laittaneen kapuloita rattaisiin, mutta mitkä olivat syyt sille? Värvasin haastateltavakseni Istanbulin yliopiston valtiotieteen professorin Ahmet Öztürkin sekä paikallisia valtiotieteen opiskelijoita. Halusin selvittää, millainen ilmapiiri turkkilaisten keskuudessa on Suomen Nato-jäsenyyden ympärillä. Minua kiinnosti turkkilaisten näkökulma asioihin ja se, miten Suomi ja Ruotsi nähdään Turkissa. Viettäessäni lyhyttä lomaa Istanbulissa päätin täten piipahtaa maan maineikkaimpaan yliopistoon tiedustelemaan asiaa.

Alkuun haluan kuitenkin sanoa, että Turkki on hyvin erilainen yhteiskunta verrattuna Suomeen, ja turkkilaiset kohtaavat arjessaan paljon suurempia ongelmia kuin me suomalaiset. Talous ja turvallisuus ovat ongelmista suurimmat. Niihin kietoutuu suunnattoman monimutkainen kokonaisuus, joka ei jätä pois uskontoa, kulttuuria ja etnisyyttä. Tästä huolimatta Turkki ja turkkilaiset osoittautuivat vastaanottaviksi ja asiantunteviksi sekä myös tietoisiksi näistä ongelmista, vaikkakin ongelmien tarkat syyt tai ratkaisut voivat olla vaikeasti hahmotettavissa. Suomi on nyt osa Natoa, mutta Turkin alkuperäinen vastustus johtui monesta syystä. Suurin syytä on Turkin mukaan Pohjoismaiden kurdeille kohdistama tuki. Turkki on kokenut terrorismia kurdivähemmistöön kuuluvilta ryhmiltä vuodesta 1984 asti. Tänä aikana lähes 40 000 ihmistä on kuollut. Enemmistö kuolleista on ollut siviilejä, esimerkiksi opettajia, hyväntekeväisyystoimijoita ja poliiseja.

Kuulusin terroristiryhmistä on PKK eli Kurdistanin työväenpuolue. PKK:n taktiikka on muuttunut vuosien varrella aktivismista terrorismiin. PKK:n suurin valttikortti on se, että ryhmittymällä on tukikohtia ja kannattajia Turkin lisäksi Euroopan maissa. Turkki väittää, että PKK saa etenkin Ruotsista tukea rahallisen avun ja värväyksen muodossa.

Iso osa Eurooppaan tulleista kurdeista on integroitunut yhteiskuntiin, mutta Turkin mukaan muutamakin radikaalit ovat uhka Turkille, ja heidän pysäyttämiseen on tehtävä jotain. Turkki ei katsonut hyvällä myöskään sitä, että Ruotsin kanssa tehtyjä tärkeitä asekauppoja oli laitettu jäihin. Turkin panostaessa aseteollisuuteen kamppailemallaan PKK:ta ja YPG:ta vastaan nämä asekaupat olivat Turkille elintärkeitä. Ruotsi on perinteisesti nähnyt Turkin hyökkääjäosapuolena tässä konfliktissa. Sekä Ruotsi että Suomi kielsivät aseiden viennin Turkkiin vuonna 2019 sen tunkeuduttua Syyriaan Syyrian kurdien YPG-miliisiä vastaan. Näin luotiin pohja Turkin tyytymättömyydelle maitamme kohtaan.

Suomen osalta asia saatiin lopulta onneksi ratkaistua. Professori Öztürk kertoo olevansa iloinen Suomen Nato-jäsenyydestä ja toivovansa myös Ruotsin saavuttavan jäsenyyden pian. Hän lisää kannattavansa molempien maiden jäsenyyttä, sillä hänen mukaansa Venäjä aiheuttaa alueella ongelman. Professori Öztürk myöntää Nato-prosessin olleen mahdollisuus Turkille: prosessi oli eräänlainen neuvottelujalusta, jolta Turkki pystyi ottamaan puheeksi huolensa ja ajamaan etujaan. Lisäksi Turkissa on pian tulossa eduskunta- ja presidentivaalit. Niiden alla on tärkeää näyttää äänestäjille, että valtaa pitävä puolue ajaa oman maan etuja, ja Turkin kannalta Suomen ja Ruotsin Nato-jäsenyyksien viivyttäminen on ollut juuri tätä.

Suomen hallinto teki alusta alkaen Öztürkin mukaan yhteistyötä Turkin kanssa. Yhteistyö ilmeni esimerkiksi symbolisena tukena ja lausuntoina pääministeriltä, tasavallan presidentiltä ja ulkoministeriltä. Turkin vastustus Suomen Nato-jäsenyyttä kohtaan oli Ruotsin jäsenyyteen verrattuna alusta alkaen pienempää, minkä johdosta Turkki oli halukkaampi neuvottelemaan Suomen kanssa ja tekemään myönnytyksiä.

Istanbulin yliopiston valtiotieteen professori, Ahmet Öztürk

“Hyväksymällä Suomen Natoon, Turkki on työntänyt Ruotsin sivuun ja eristänyt sen, luoden näin enemmän painetta sitä kohtaan”, professori Öztürk lisää.

Voisi ajatella, että Turkin taktiikka on ollut paljon suunnitellumpi kuin alun perin olisi uskonut, ja sillä on vielä paljon asioita joita se haluaa Ruotsin osalta. Oli asia mikä tahansa, tilanne ei näytä hyvältä Ruotsin Nato-jäsenyyden osalta. Viime tammikuussa tapahtunut Koraanin poltto Turkin suurlähetystön edessä oli kova isku Ruotsin hakuprosessille. Turkin kaltaisessa muslimimaassa, jossa uskonnolliset arvot ovat äärimmäisen tärkeitä, Koraanin poltto luokitellaan viharikokseksi. Sen nähtiin olevan suoranaisten läimäys kasvoille ei pelkästään Turkin hallinnolle, vaan myös jokaiselle itsensä ja uskontoaan kunnioittavalle muslimille Turkissa ja muualla maailmassa. “Yhteistyön sijasta Ruotsi loi uusia ongelmia sallimalla tämän”, sanoo Öztürk. Myönnytyksiä on kuitenkin tullut myös Ruotsin osalta. Aiemmin mainitsemani asekauppasopimus jatkui syyskuussa 2022, ja sittemmin Ruotsi on kieltänyt Nato-vastaisia mielenosoituksia, joissa olisi poltettu Koraaneja. Tämä siitä huolimatta, että tällainen mielenosoittaminen on Ruotsissa tunnistettu perinteisesti sananvapauden harjoittamiseksi.

On mahdollista, että vaalien jälkeen Turkki ei jatka Ruotsin jäsenyyden vastustamista. Toisaalta oppositio tulee aina olemaan äänekkäs ja niin kauan kuin PKK on olemassa, Turkin turvallisuuspolitiikka, johon Suomi ja Ruotsi ovat kietoutuneet, tulee olemaan etusijalla. Turkki ei väitä, että jokainen kurdi Ruotsissa olisi PKK:n jäsen, mutta Turkin mukaan jäsenet ovat olemassa Ruotsissakin. Öztürk huomauttaa Kreikan ja Saksan esimerkiksi sulkeneen pakolaismajoituksia, joissa PKK värvää ja kouluttaa jäseniään. Lisäksi Ranska on esimerkiksi tuominnut PKK:n jäseniä vankeuteen, ja Turkki odottaakin myös Ruotsilta tällaisia tekoja.

Istanbulilaiset opiskelijat, joiden kanssa pääsin juttelemaan asiasta, sanovat etenkin kuvansa Ruotsista muuttuneen. Vaikka opiskelijat ovat edistysmielisiä, uskonnolliset huolet nousevat keskustelussa usein esiin. Koraanin poltto Turkin suurlähetystön edessä viime tammikuussa on pinnittynyt monen turkkilaisen mieleen. Länsimaalaisena on yritettävä ymmärtää, että uskonto on äärimmäisen tärkeä asia Turkissa, jopa ei-uskonnollisten keskuudessa. Koraanin poltto olikin opiskelijoiden mukaan halveksittavaa, niin sanotusti “aşâğılık”.

Suomi on ollut yhtestyökykyisempi Turkin kanssa, mutta toisin kuin Ruotsin, sen ei ole täytynyt ottaa huomioon suurta kurdivähemmistöä maansa sisällä. Ruotsi ei ole pyytänyt anteeksi Koraanin polttamista johtuen sen mielenosoituslaista. Turkkilaisten puolestaan on vaikea ymmärtää tätä helläkätisyyttä, sillä Koraanin poltoon liittyy vahva symboliikka. Ruotsin toiminta herättääkin hämmennystä paikallisten keskuudessa.

Suomen päästyä Natoon Turkki on onnistunut omasta näkökulmastaan ainakin jossain. Se on erottanut Suomen ja Ruotsin niiden historialliselta yhteistyön polulta ja lisäksi se on onnistunut kasvattamaan sananvaltaansa Natossa. Turkki on myös toiminnallaan näyttänyt Euroopan Unionille ja lännelle, että tarvittaessa se ajaa oman turvallisuutensa etuja ja että Turkki tulisi ottaa vakavasti. Professori Öztürk uskoo myös Turkin imagon Natossa parantuneen. Viivyttelämällä ja lopulta hyväksymällä Suomen jäsenyyden Turkki osoitti, että se on valmis pelaamaan suurvaltojen kanssa ja pitämään kiinni omista tavoitteistaan bluffaamatta. Hyväksymällä Suomen jäsenyyden Turkki on kuitenkin osoittanut, ettei se ole Venäjän puolella, vaan se on itsensä puolella.

Istanbulin yliopiston opiskelijoita jakamassa mielipiteitään

Vaalien

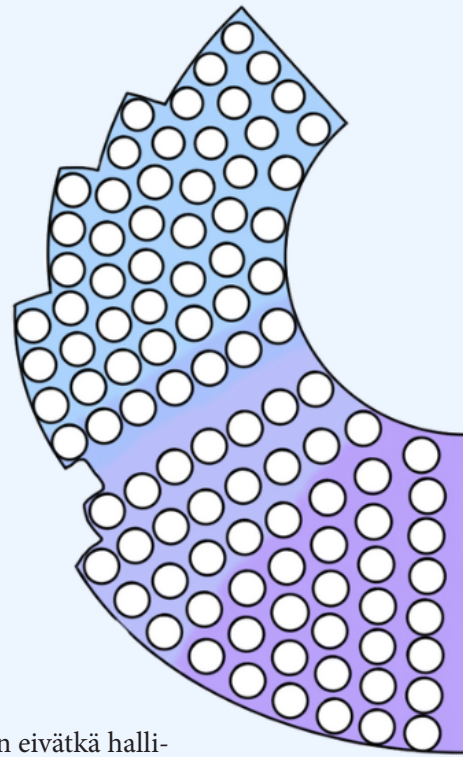
Teksti: Pekka Kärkkäinen

Kuvitus: Heidi Hytti

Sunnuntaina 2. huhtikuuta järjestyksessään 39. eduskuntavaaleissa Suomeen valittiin uusi eduskunta, ja uudet keltanokkaedustajat sekä vanhat konkarit odottavat Arkadianmäellä innosta piukeana. Pääsiäisen jälkeen hallitustunnustelija ja todennäköinen tuleva pääministeri Petteri Orpo lähetti eduskuntaryhmille joukon kiperiä kysymyksiä. Tämän uunituoreen Walpon musteen vielä kuivuessa odottelimme Orpon ja kokoomuksen reagointia ryhmien vastauksiin, ja tässä vaiheessa varmaa vaikuttaa olevan vain keskustan haluttomuus lähteä hallitukseen. Päätimmekin siis odotellessamme kysellä Suomen politiikan tutkija- ja toimittajakermalta näkemyksiä käydyistä vaaleista, hallitusneuvotteluista sekä tulevan vaalikauden käännteistä.

Näitä asioita kysyimme:

1. Kumpi puoli mielestäsi voisi vaikuttaa kokoomuksen ja sen puolueväen silmissä houkuttelevammalta vaihtoehdolta hallituksen muodostamiseen: perusporvari- vai vasemmistoliberaali puoli? Miksi?
2. Joko keskustan joutsenlaulu on viimeinkin alkanut, ja olisiko kolmannen kerran putkeen hallitukseen osallistuminen lopullinen isku puolueelle? Voisiko kepu vielä jotenkin saada oppositiosta nostetta kannatukselleen?
3. Mistä näet perussuomalaisten nousun ja Suomen kartan muuttumisen keskustan tummanvihreästä PS:n vaaleansiniseksi (tai keltaiseksi) johtuvan? Miksi siis perussuomalaisten sanoma puree, mutta keskustan ei?
4. Vielä viimeisenä: jos keskusta ja vihreät todella pysyvät kannassaan eivätkä hallitukseen lähde, saadaanko hallitus kasaan ennen juhannussaunaa (tai ehkä joulusaunaa)?

jälkeen

Elina Kestilä-Kekkonen

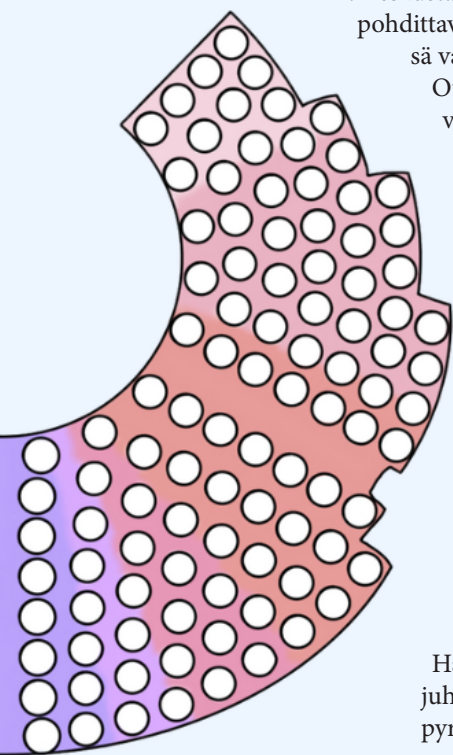
valtio-opin Tenure Track -professori, Tampereen yliopisto

1. Sekä kokoomuksen kannattajakunta että sen ehdokkaat ovat jakaantuneet laajasti liberaali – konservatiivisella, kun taas perussuomalaisten kannattajakunta ja ehdokkaat ovat selvästi konservatiivisia. Tämä tarkoittaa siis sitä, että esimerkiksi osa valituiksi tulleista kokoomusedustajista on lähempänä arvoiltaan joitakin perussuomalaisia edustajia kuin liberaaleja kokoomusedustajia. Näin ollen näkemykset siitä, kumpi hallitusvaihtoehto olisi mieluisampi, varmasti vaihtelee puolueen sisällä vahvasti. Yleisesti ottaen perussuomalaisia ja kokoomusta erottaa erityisesti työperäiseen maahanmuuttoon, ilmastotoimiin ja EU:hun liittyvät kysymykset. Talouspoliittisesti on helpompi löytää yhteisymmärrys.

2. Keskusta jäänee hallituksen ulkopuolelle, sillä sen on löydettävä oma linjansa sekä pohdittava, miten tavoittaa maaseudun uusi sukupolvi. Perussuomalaiset sai näissä vaaleissa korkeamman kannatuksen sille erittäin tärkeissä vaalipiireissä, Oulussa ja Lapissa. On muistettava kuitenkin, että vielä vajaa kymmenen vuotta sitten sosiaalidemokraattien tulevaisuutta pohdittiin samaan tapaan, koska kannattajakunta oli ikääntynyt, ja lähes kaikki puolueet ottaneet hyvinvointivaltioprojektin keskeiset elementit omakseen. Kuitenkin SDP pystyi tekemään nuorennusleikkauksen ja muokkaamaan viestiään vihervasemmistolaisempaan suuntaan, vaikka sote-teemat ovat edelleen tärkeitä sen agendalla ja se omistaa tämä asiakysymyksen puoluejärjestelmässä.

3. Perussuomalaiset ovat sekä ehdokkailtaan että kannattajakunnaltaan selvästi oikeistokonservatiivinen puolue, kun taas keskustassa on sekä liberaaleja että konservatiivisia äänestäjiä. Perussuomalaiset myös erottautuu muista puolueista kolmessa keskeisessä asiassa: suhtautumisessa (työperäiseen) maahanmuuttoon, Euroopan unioniin ja ilmastokysymyksiin, ja ovat onnistuneet tavoittamaan kannattajakuntaa, joita nämä asiat huolettavat.

4. Hallituksen muodostaminen on keskimäärin kestänyt 45 vuorokautta. Hallitusneuvotteluista on tulossa vaikeat, joten ne voivat hyvinkin venyä juhannukseen. Suomessa on kuitenkin perustuslakiuudistuksen hengessä pyritty muodostamaan enemmistöhallituksia, joten en usko vähemmistöhallitukseen.

Kimmo Elo

dosentti, erikoistutkija, eduskuntatutkimuksen keskus, Turun yliopisto

1. Tällä hetkellä (huhtikuun alussa 2023) porvarihallitus kokoomuksen ja perussuomalaisten koalitiona näyttäisi olevan kokoomuksen piirissä suositumpi. Vaikka myös perussuomalaisten suhteen on suuria varauksia maailmankuvien tasolla, pragmaattinen talouspolitiikka näyttäisi ajavan edelle. Kokoomus paalutti jo vaalikampainissa tulevan hallituksen tärkeimmäksi tehtäväksi valtiontalouden muuttamisen, mikä ei tarjoa kovinkaan paljon yhtymäkohtia SDP:n kanssa.

2. Itse näen oppositiokauden keskustalle mahdollisuutena koota rivinsä ja luoda itsensä uudelleen puolueena. Porvarihallituksessa keskusta olisi keskisuuri apupuolue, jonka olisi vaikea puolustaa omia tavoitteitaan kokoomuksen ja perussuomalaisten ristipaineissa. Oppositiossa keskusta pystyisi sekä profiloitumaan suhteessa ideologisesti hyvin toisenlaisiin oppositiopuolueisiin että kritisoimaan hallituksen toimia ja siten mahdollisesti kirkastamaan omaa profiiliaan. Mitenkään itsestäänselvää puolueen kurssin kääntämisen onnistuminen ei ole, yhteiskunta on muuttunut paljon ja keskustan perinteiset kannatuksen lähteet ovat, jos eivät kuivuneet kokonaan, niin ainakin pienentyneet merkittävästi. Iso kysymys keskustan kannalta on onnistuminen perussuomalaisten haastamisessa, se on nähdäkseni puolueen tulevaisuuden kannalta keskeinen kysymys.

3. Trendi on yleiseurooppalainen, meillä se vain on tullut hieman hitaammin. Perussuomalaiset on eurooppalaisten laitoikeistopuolueiden tapaan onnistunut luomaan vahvan kansalliseen identiteettiin perustuvan narratiivin, jossa ps näyttäytyy (ainoana) suomalaisten ja suomalaisuuden puolustajana asettumalla torjumaan ”ulkopuolelta” tulevia identiteettiuhkia. Perussuomalaisten kannatus ei siten selity taloudellisella huono-osaisuudella, vaan identiteettiin liittyvillä tekijöillä, jotka läpileikkaavat eri sosiaalisia ryhmiä, joskin hieman eri painotuksilla.

4. Yleensä hallituksen muodostaminen on kestänyt 1–2 kuukautta, joten tämän teorian mukaan juhannukseksi pitäisi olla hallitus kasassa. Paljon riippuu siitä, kenen kanssa hallitusneuvottelut lopulta aloitetaan ja mitkä kysymykset muodostuvat - talouden ohella - neuvottelujen keskeisiksi kysymyksiksi. Jos keskeiset neuvottelukohdat ovat ne, joissa vallitsevat suurimmat näkemyserot, neuvotteluista tulee pitkät ja hankalat. Huono vaihtoehto olisi kuitenkin se, että hankalat kysymykset lakaistaisiin maton alle hallitusohjelmaan kirjatun ympäriryöryyn muotoiluun, koska tällöin ne hiertäisivät edellisen hallituksen tavoin koko tulevan hallituskauden.

Jenni Karimäki

yliopistotutkija, poliittinen historia, Helsingin yliopisto

1. Kokoomuksen vaalikampanjan rakentui voimakkaasti talousteemojen ympärille ja niistä kenties voimakkaimpana velkaantumisen taittamisen ympärille. Tästä näkökulmasta katsottuna porvarihallitus näyttää ehkä todennäköisemmältä, ja huomioon ottaen sen, että myös hallitustunnustelukysymykset lähtivät liikkeelle juuri talouspolitiikan teemoista, hallitusneuvotteluihin tullaan todennäköisesti käymään talouskysymykset edellä, ja näissä kysymyksissä porvaripohja on todennäköisesti helpompi rakentaa. Ongelmaksi voinee kuitenkin muodostua yhteisymmärryksen ja kompromissien rakentaminen muilla politiikan osa-alueilla, kuten Eurooppa-politiikassa, maahanmuutossa ja ilmastopolitiikassa. Näiden osalta yhteistyö olisi helpompaa sinipunahallituksessa, mutta sen rakentamisessa talouspoliittista linjaa olisi todennäköisesti haastavampi rakentaa.

2. Etenkin, jos maahan muodostuu porvarihallitus, keskustalla voi olla oppositiosta käsin mahdollisuus kannatuksensa kasvattamiseen hallituksen aluepolitiikkaa kritisoiden. En vielä julistaisi keskustaa tuomitukseksi ikuisesti pienten tai keskisuorien puolueiden joukkoon, mutta eittämättä nyt alkanut eduskuntakausi tulee olemaan ratkaiseva sen suhteen, miten puolue onnistuu palauttamaan perinteisten kannattajaryhmiensä ja erityisesti maakuntien ja reuna-alueiden äänestäjien luottamuksen.

3. Perussuomalaisten viestissä todennäköisesti puhuttelee tunne siitä, että puolue ymmärtää sitä tyytymättömyyttä ja epäuskoa tulevaisuuteen, jota suurten kaupunkien ja kasvukeskusten ulkopuolella asuvista ilmeisen moni tuntee. Keskustan pitkä hallitusvastuu kahdessa hyvin erilaisessa hallituskokoonpanossa on väistämättä syönyt puolueen kannatusta, ja perussuomalaiset on onnistunut käyttämään oppositioasemansa hyvin vakuuttaessaan äänestäjiä perinteisillä keskustan kannatusalueilla siitä, että muutos tai oikeastaan sen pysäyttäminen tapahtuu perussuomalaisten politiikkaa tukemalla. Vaikka moni perussuomalaisten esillä pitämistä uhkakuvista, kuten jengiväkivalta, ei ole ainakaan vielä todellisuutta alueiden Suomessa, moni äänestäjä lienee tehnyt päätöksensä sen perusteella, että haluaa estää esitetyn kaltaisen kehityksen etenemisen.

4. Uskoisin, että hallitus saadaan kasaan ennen juhannussuonaa. Haastava neuvotteluasetelma on kuitenkin ollut tiedossa jo pidempää vaalitaistelun aikana ilmoitettujen poisvalintojen myötä, joten puolueet ovat tahoillaan kyenneet valmistautumaan neuvotteluihin keskuudessaan, mutta myös puolueiden välisissä taustakeskusteluissa. Asetelmat voivat olla hyvinkin selvät, vaikka julkisuuteen tällaista tietoa ei tietenkään neuvotteluasetelmien säilyttämisen nimissä ole annettu. Se, kumpi pohja, porvari vai sinipuna, lopulta toteutuu, on vielä ilmassa.

Robert Sundman

politiikan toimittaja, Helsingin Sanomat

1. Tähän on hyvin yksinkertaista vastata: kokoomuksen ja perussuomalaisten yhteishallitusta toivoo esimerkiksi HS:n teettämän kyselytutkimuksen valossa merkittävä enemmistö kokoomuksen äänestäjistä. Tekemämme soittokierroksen perusteella se vaikuttaa myös kokoomuksen piiripäättäjille houkuttelevammalta. Syyinä ovat nimenomaan puolueiden helpommin yhteensovitettavat talousnäkemykset. Tämä houkuttelevuus ei tietenkään vielä tarkoita, että tällaisesta hallituksesta saataisiin helposti sopu aikaan. Kyllä väännettävää riittää, ja toinenkin vaihtoehto eli jonkinlainen sinipunapohja on mahdollinen.

2. Keskusta toivoo asetelmaa, jossa se olisi oppositiossa ja sen mahdolliset kilpailijat, eli kokoomus ja perussuomalaiset, hallituksessa. Jos tällainen asetelma toteutuu, keskustan

on ihan mahdollista nostaa kannatustaan. Oppositiohalut ovat tällä kertaa poikkeuksellisen jyrkät: siinä missä viimeksi puolue lopulta puikahti sisään siitä kuuluisasta kapeasta ovenraosta, ei tällä kertaa keskusta vastannut edes hallitustunnustelijan kysymyksiin. Vaikka koskaan mitään ei kannata sanoa varmaksi, on tämä poikkeuksellisen vahva signaali. Moni tuntuu ajattelevan, että Juha Sipilän aika oppositiojohtajana ennen vuoden 2015 vaaleja oli anomalia eli poikkeus keskustan pitkän aikavälin kannatukseen, joka on kuitenkin merkittävästi laskenut. Taustalla ovat kaupungistuminen ja muut demografiasyyt. En vielä kuitenkaan aivan povaisi joutsenlaulua keskustalle, kuten en muillekaan puolueille. Esimerkiksi kevään puoluebarometrin mukaan keskustan potentiaalinen kannatus oli 23 prosenttia. Potentiaali kertoo, mitkä kaikki puolueet ovat sellaisia, joiden asettamia ehdokkaita vastaaja saattaisi äänestää eduskuntavaaleissa. Luvut ovat siis korkeampia kuin esimerkiksi kannatuskyselyiden luvut, sillä vastata voi useamman vaihtoehdon. Toisenlaisessa asemassa keskusta pystyisi ehkä realisoimaan suuremman osan tästä potentiaalista.

3. Tästä on sanottu monta asiaa, ja äänessä on ollut moni itseäni fiksumpi. Ehkä voisin nostaa esiin tällaisen yhden, vähemmän lukemani näkökulman: keskusta sai kyllä omansa liikkeelle, mutta ei purrut liikkuviin äänestäjiin. Liikkuvia äänestäjiä on vaikea määritellä, mutta noin 75 prosenttia äänestäjistä on ainakin jossain määrin alttiita kilpailulle. He eivät äänestä ihan mitä tahansa puoluetta, mutta voisivat äänestää useampaa kuin yhtä puoluetta. Kun keskustalla on mennyt hyvin, se on puhutellut myös liikkuvia äänestäjiä. Kuten Jukka Manninen sanoi HS:lle, keskustalla ei ole Insta- tai Tiktok-tähtiä, henkilöityvän politiikan ääniharavia - sellaisia muuten löytyy esimerkiksi perussuomalaisilta, ja myös maakunnista. Keskustalaisista vain puolustusministeri Antti Kaikkonen keräsi kovan henkilökohtaisen äänimäärän.

4. Tsekkasin, että vuosina 1945–2019 hallituksen muodostaminen on 25:stä 79 vuorokauteen, kun se lasketaan vaalipäivästä. Keskiarvo tällä vuosituhannella on ollut noin 44 päivää. Juhannukseen vaalipäivästä on peräti 83 päivää. Aika hyvät todennäköisyydet siis on sille, että Suomeen saadaan hallitus ennen juhannussuonaa.

SIKAHUMALASTA

– P-klubin alkoholikulttuuri

Alkoholin käytön kulttuurillinen murros on tapahtumassa, ja tämä kehityskulku on rantautumassa myös opiskelijakulttuuriin. Esimerkiksi sober curious -ilmiö on herättänyt kiinnostusta, ja Walpossakin on kirjoitettu aiheesta. Kyseessä on kuitenkin edelleen uusi ja käynnissä oleva muutos. Ilmiössä voi olla myös nähtävillä eräänlainen sukupolvien välinen kuilu nuorempien ja vanhempien opiskelijoiden välillä. Samaan aikaan alkoholilla on tärkeä rooli opiskelijaelämässä, mutta sen yleistä itseisarvoa on kyseenalaistettu enenevissä määrin. P-klubinkin tapahtumatarjonta on kokenut muutoksia näihin teemoihin liittyen, ja aiheesta on käyty paljon keskustelua.

P-klubin alkoholikulttuuri pyrkii vastaamaan jäsenistön toiveisiin, mutta klubin sisällä on varmasti vaihtelevia näkemyksiä tämän onnistumisesta. Halusimme kuulla tarkemmin, miten vasta opiskelijaelämänsä aloittaneet fuksit ovat kokeneet P-klubin alkoholikulttuurin. Heidän kokemuksissaan

alkoholin rooli näyttäytyi vahvana, muttei kuitenkaan painostavana. Toisaalta alkoholilla irrottelemisen nähtiin hyvänä ja iloisena asiana, mutta kyselyssä nousi esiin myös epämukavuutta ja kritiikkiä alkoholikeskeisyydestä, esimerkiksi kossuviestistä ja sikahumalasta. Eräissä vastauksessa esimerkiksi sanottiin, että klubin kulttuurissa kaikki tuntuu liittyvän jollain tavalla juomiseen. Suhtautumistavat alkoholiin ovat erilaisia, ja on pohdinnan arvoista miettiä, toimiiko alkoholi enemmän yhdistävänä vai erottavana tekijänä. Tavoite olisi, ettei kulttuuri loisi ulkopuolisuuden tunnetta tai painetta muuttaa omaa olemistaan kuuluakseen joukkoon. Kuitenkin verrattuna joihinkin muihin ainejärjestöihin, joissa alkoholin rooli on korosteisempi, P-klubi selvästi pyrkii ottamaan huomioon monenlaiset tarpeet. Kokemuksissa sanoitettiin myös sitä, että pelkästään hoitettoman vaihtoehdon mukanaolo ei itsessään luo toimivaa ja turvallista alkoholikulttuuria.

Alkoholin voi kyselyn vastauksien valossa nähdä tuovan lieveilmiönä myös epäasiallista käytöstä opiskelijatapahtumiin. Kokemuksia nousi esimerkiksi seksuaalisesta ahdistelusta, rajojen rikkomisesta sekä ylipäänsä ahdistavasta käytöksestä. Kyselyyn vastanneista fukseista jopa yli kolmannes kertoi kokeneensa opiskelijatapahtumassa epämukavuutta joko omaan tai muiden alkoholinkäyttöön liittyen. Yhdenvertaisuusvastaavat Anna Kuittinen ja Vilppu Tolvi kertovat, että ongelmatilanteissa toimimiseen klubilla on TYYn ohjeistusta mukailevat protokollat: ”Turvahenkilöt ja hallitus ovat tapahtumissa avun ensimmäinen aste, ja asianomaisen halutesa aiheesta järjestetään häirintäyhdyshenkilöiden johdolla jälkikäteen keskustelu. Aihetta lähestytään kaikkia osapuolia kuullen. Mikäli asiaa ei saada käsiteltyä tai siihen liittyy eturistiriitoja esimerkiksi objektiivisuuden estyneisyyden vuoksi, se ohjataan eteenpäin TYYlle. Yleensä tilanteet on saatu selvitettyä keskustelemalla, mutta vakavampiin toimenpiteisiin on tarpeen vaatiessa mahdollista ryhtyä.”

Kyselyn vastauksista välittyy se kuva, että rajanylitystapauksissa humalatila ja alkoholin läsnäolo ovat olleet keskeisiä taustavaikuttajia, vaikka häirintään liittyvää problematiikkaa ei tietystikään voida pistää täysin alkoholin piikkiin. P-klubi on pyrkinyt vastaamaan tähän tuomalla tapahtumiin turvahenkilöt, ja käytäntö koettiin kyselyn vastauksissa toimivana. Kuitenkin turvahenkilöille ilmoittamisen kynnyks voi olla korkea ihan yleisenkin kulttuurin vuoksi. Kuittinen ja Tolvi muistuttavat, että turvahenkilöiden lisäksi P-klubilla on olemassa erikseen anonyymit palautekanavat häirintäyhdyshenkilöille sekä koko hallitukselle. Häirintäyhdyshenkilöiden saama palaute aiheuttaa varsinaisia toimenpiteitä vain lähettäjän halusta. ”Vaikka tilanne ei vaatisikaan asianomaisten välistä jatkokäsittelyä, olisi tärkeää, että tieto kulkisi avoimesti, jotta ongelmakohdista ollaan tietoisia, eikä eletä pilvilinnassa, jossa kaikki on hyvin, ja näin vastaavia tilanteita voidaan myös jatkossa paremmin ennaltaehkäistä”, sanovat häirintäyhdyshenkilöt.

Tästä huolimatta P-klubin tapahtumatarjonta koettiin fuksien vastauksissa pääsääntöisesti hyväksi ja melko monipuuliseksi. Valtaosan kokemuksissa alkoholi oli ollut mieleenpainuvimmissa tapahtumissa ainakin jollain tasolla läsnä, ja kyselyssä toistui halu osallistua nimenomaan holillisiin tapahtumiin. Kuitenkin holittomat tapahtumat herättivät selvää kiinnostusta, ja fuksien vastauksissa oli nähtävissä

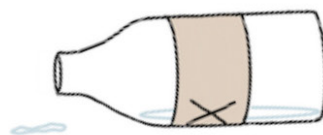
toive siitä, että niitä olisi vielä enemmän. Silti holittomissa tapahtumissa on vähemmän osallistujia, ja tämä voi mahdollisesti liittyä siihen, että niiden luonne on erilainen eikä perinteisen opiskelijakulttuurin mukainen. Painopiste on selvästi enemmän kulttuuri- ja liikuntatapahtumissa eikä vaikkapa juhlimisessa. Kysymys onkin, miten luodaan kaikille avoimia tapahtumia, joissa ihmiset viihtyvät riippumatta siitä juoko vai ei.

Holittomiin tapahtumiin ei ole vielä syntynyt samaa perinteiden luomaa merkitysarvoa. Yhdenvertaisuusvastaavien mukaan perinteet ovat tärkeä osa klubin kulttuuria, ja muutoksia pyritään tekemään toisaalta perinteitä kriittisesti tarkastellen mutta myös jatkumoina ja juuria kunnioittaen. Erityisesti sitsaamisessa halutaan ylläpitää 90-luvulla luotuja, ruotsinkielistä pöytäjuhlakulttuuria mukailevia sitsiperinteitä, mutta tilaa on myös uusille lauluille ja tavoille. Tolvi tiivistää: ”Uusia biisejä tulee, ja niistä tulee klassikoita vain laulamalla. Niistä voi tulla klassikoita laulamalla vain, jos joku tekee ne.” Kulttuuriin muuttaminen vaatii siis aktiivista työtä ja kysyntää uusille toimintamalleille.

Kehitystä ajettaessa on myös pohdittava, miten se toteutetaan niin, ettei vahvisteta ilmapiiriä, joka tuomitsee toimintaa, joka ei ole lähtökohtaisesti haitallista. Opiskelijakulttuurissa on kuitenkin myös piirteitä päihteiden käyttöön liittyvästä kaksinaismoralismista, ja holittomuuden huomioivan muutoksen ei tulisi tapahtua tavalla, joka nostaa kynnyksen avoimelle keskustelulle. Kyselyssäkin esitettiin negatiivisena kokemuksena myös esimerkiksi se, että toisten ongelmallistakin alkoholisuhdetta saatetaan viihteellistää ja asiasta jopa naureskellaan selän takana. Kuittinen kertoo näkemyksensä klubin kehityksen suunnasta: ”Alkoholikulttuuri muuttuu ja on jo muuttunut, ja tavoite on se, että jokainen on vapaa olemaan ja toimimaan miten haluaa, kunhan ei vahingoita ketään.” Yleisesti ottaen olisi tärkeää pitää aihetta esillä, ja fuksienkin vastauksissa nousi esiin tarve ja toive sille, että alkoholikulttuurista keskustellaan. Kuittinen ja Tolvi tiivistävät: ”Holittomuus ja yhdenvertaisuus ovat eräänlaisia P-klubin megatrendejä, ja tasavertainen sekä tasapainoinen tapahtumakulttuuri on erityinen prioriteetti.”

Teksti: Helmi Eskola & Nea Ilmonen

Kuvitus: Heidi Hytti

Milla Saari

Luennoitsijat

Keitä

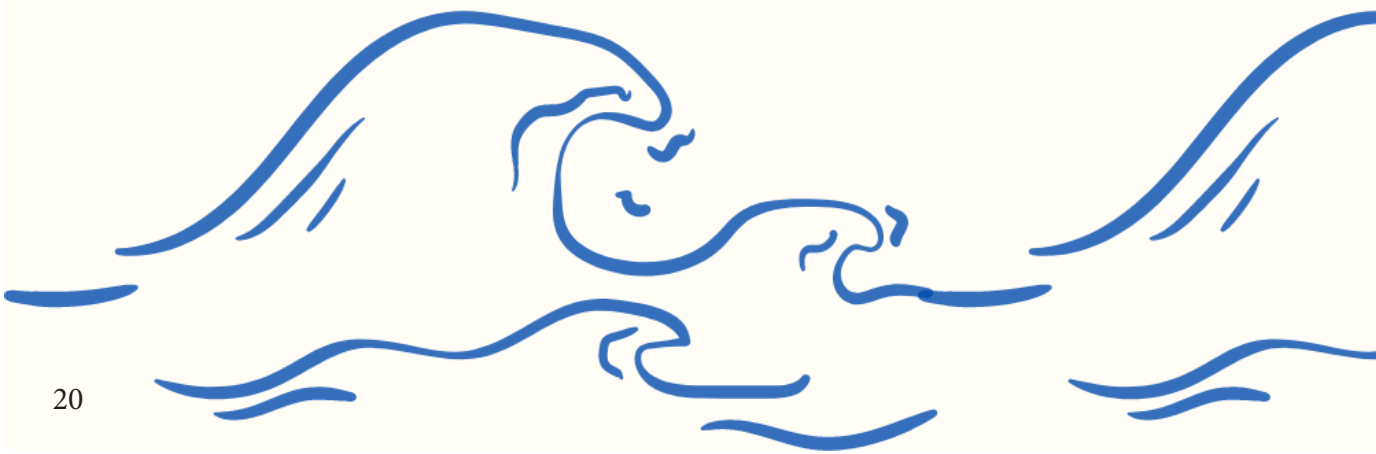
He oikein ovat?

osa 4 - Lomatunnelmissa

Aivastuttaa, silmät kutiavat, ja katupöly narskuu hampaissa – varmat lähestyvän kesän merkit ovat siis täällä! Niin on myös Luennoitsijat-sarjan viimeinen osa kera uusien haastateltavien. Heidän vinkkiensä ja kokemustensa avulla voi oivasti virittäytyä hieman lomatunnelmiin, ja vaikkapa pistää mieleen jonkun kokeilemisen arvoisen jutun, jonka voi sitten kesällä toteuttaa.

Kysymykset kuuluvat tällä kertaa seuraavasti:

1. Mikä on mielestäsi paras loma-aktiviteetti tai rauhallisempi tapa nauttia lomasta?
2. Minkä juoman tilaat terassilla?
3. Onko sinulle tapahtunut joku epäonninen tai hauska sattumus reissun päällä?
4. Paras vinkkisi reissuun tai lomalle?

Michael Hansen – apulaisprofessori, *valtio-oppi*

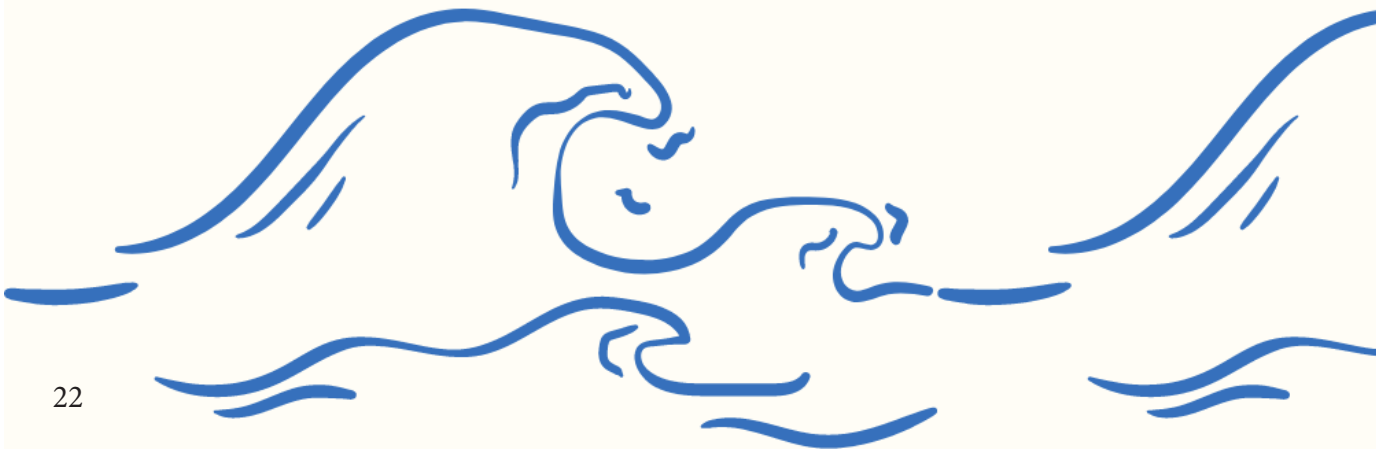
1. "While not common in Finland, I enjoy tailgating (i.e. grilling, drinking, and playing games in a parking lot before a sporting event) with friends. I suppose just cooking food outdoors for friends and playing outdoor games in a park is the best activity for me. I also enjoy taking my toddler daughter swimming."
2. "If you order one particular drink, or only hangout on a terrace at one time period of the year, you are doing it wrong. Summer? A triple IPA, gin and tonic, or margarita on the rocks. Fall? A pumpkin ale or brandy old fashioned. Winter? A bourbon barrel stout or white Russian. Spring? IPAs all the way."
3. "I once took a bucket list photo on the Cliffs of Moher and almost lost some of my clothing over the edge thanks to a strong wind (as a bus full of tourists approached)." (Sometimes it's best to let the audience fill in the blanks.)
4. "Just go. You will figure it out. Do not let money or anxiety get in the way of traveling. Once you get out of your comfort zone once, it is a greatly enjoyable and fulfilling

Louis Clerc – professori, *poliittinen historia*

1. "Yleensä suosikkikesätoimintani on istua jossain auringossa ja lukea, piirtää, kirjoittaa, nukkua tai katsoa ihmisiä. Tämä onnistuu hyvin vaimoni perheen mökillä Kustavissa tai itse asiassa missä tahansa, jossa on tuoli ja aurinko. Sinänsä siis melko edullinen lomanviettotapa. Toinen suosikkini on autolla ajaminen maaseudulla. Maalla ei ole väliä."
2. "Alkoholittomista kylmä ginger ale tai Coca-Cola, muuten luultavasti mikä vain olut, joka ei ole IPAa."
3. "Yleensä matkat ovat menneet ihan hyvin, vaikka hajamieliselle ihmiselle aina tapahtuu jotain. Ryanair ei muutamia vuosia sitten suostunut ottamaan ajokorttiani henkilöllisyystodistukseksi, ja jouduin menemään Helsinkiin hakemaan uuden passin, ja sitten Tampereelle takaisin lennolle. Joku loman ja konferenssimatkan yhdistelmä peruuntui islantilaisen tulivuoren takia, ja menttiin sittenkin Fiskarsiin. 80-luvulla meidän algerialaisen kotimme naapuritalo räjähti, ja päätimme palata Ranskaan. Hassusti tämä matka meni oikein hyvin, hotellissa oli juoksevaa vettä."
4. "Tykkään junalla matkustamisesta. Näin on osittain sen takia, että pelkään lentämistä, mutta ekologisetkin aspektit vaikuttavat. Matkakohteeksi pennittömille opiskelijoille suosittelen Ahvenanmaata, joka on lähellä ja hieno. Pariisissa kannattaa kävellä. Paras shawarma Glasgow'ssa löytyy King Streetin Shawarma Kingistä." (no nyt oli spesifi suositus!)

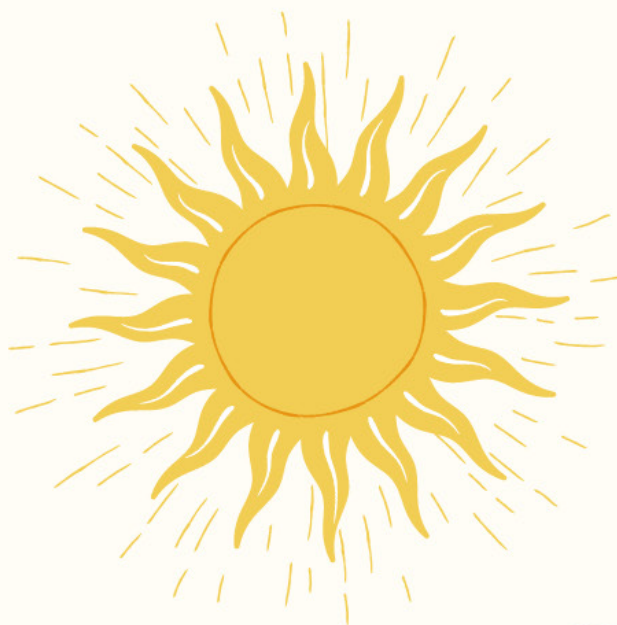

1. Kesällä ei ole välttämättä tarvetta matkustella, vaan silloin voi rauhoittua nauttimaan kotimaan kivoista kesäkaupungeista. Ennen on tullut vietettyä monet kesät ulkomailla reissun päällä, mutta tänä kesänä tavoitteena on tutustua Turkuun avoimin mielin vailla ennakko-oletuksia.
2. Terassille valikoituu drinkki sen mukaan, missä maassa kulloinkin ollaan. Tavoitteena on päästä maistamaan matkakohteen nimikkodrinkki, kuten vaikka Cuba Libre, joka ideaalitulanteessa onnistuu maullaan kuvastamaan kyseisen kohteen parhaita puolia. Tämä tavoite oli mielessä myös Honolulun reissussa, jossa tarkoituksena oli kokeilla Kaurismäen ”Kauas pilvet karkaavat” -elokuvasta tuttua juomaa nimeltään Honolulu Winter, mutta valitettavasti tällaista juomaa ei sieltä saanutkaan. Suomessa terassilla tulee puolestaan tilattua Aura tai sitten etsivä Vareksen suosima Talonmiehen vapaapäivä. (tietäjät tietää)
3. Muutamia vuosia sitten Heinon tarkoituksena oli lähteä Costa Ricassa sijaitsevaan San Josen kaupunkiin, mutta matkan varrelle sattui pieni kömmähdys. Lentolippujen hintoja vertaillen sama hyvä tarjous pomppasi esille aina vaan uudestaan ja uudestaan, joten pitihän se sitten lopulta hyödyntää. Lipun tiedot tarkistettiin kuulemma tarkoin; oikea päivä, oikea aika ja kohteena San Jose CA – eli kaikki kunnossa. Sitten koitti pitkä matkustuspäivä, ja viimeinen etappi ennen lopullista kohdetta oli Los Angelesin lentokenttä. Siellä kiire oli todellinen, ja lennolta myöhästymisenkin taisi käväistä mielessä, mutta siitä huolimatta Heino kerkesi portillensa. Portilla totuus iski kuitenkin päin kasvoja: tältä, tai milteään muultakaan, portilta ei lähde lentoa Costa Ricaan. Tässä vaiheessa valkeni, että tuo lyhenne CA olisikin kannattanut ottaa huomioon, sillä sehän viittaa Kalifornian osavaltioon. Onneksi muutaman tunnin päästä lähti lento haluttuun kohteeseen, joskin siitä sai maksaa pitkän pennin. Tarinan opetuksena olkoon se, että tarkista liput tarkoin – myös kohdemaan osalta kaupungin lisäksi.
4. Matkasuosituksena toimii ehdottomasti Kolumbian pohjoisrannikolla sijaitseva Cartagena, jossa vuoden dosentti ehti myös lomailemaan Medellinin kaupunkiin suuntautuneen työmatkan yhteydessä. Kolumbiaan voi liittyä monia ennakkoluuloja, mutta sille kannattaa silti antaa mahdollisuus. Todellisuus pääsi yllättämään positiivisesti, ja Cartagena onkin yksi parhaimmista paikoista, joihin matkailun konkari Heino on päässyt tutustumaan. Kohde voi olla ennestään tuttu niille, jotka ovat nähneet elokuvan Rakkautta koleraan aikaan, minkä lisäksi Márquezin Sadan vuoden yksinäisyys sijoittuu myös Kolumbiaan. Romanin kuviot aukesivat entistä paremmin ja koskettivat lähemmin, kun pääsi kokemaan tapahtumapaikat lähietäisyydeltä. Toki tähänkin reissuun sattui sellainen pieni ylläri lentojen kanssa, että lentoyhtiö, jolla Kolumbian sisäinen lento oli tarkoitus lentää, olikin mennyt konkurssiin eikä sen yhtiön lennoilla enää lenneltä. Vaikka Cartagena kannattaa ehdottomasti joskus kokea, vaikkapa siksi, että se ajaa Havannan mennessä tullen, löytyy myös toinen matkavinkki, joka saattaa olla hieman opiskelijaystävällisempi budjetin osalta; lennä Milanoon ja anna italialaisten junien viedä.

Ville Soimetsä – yliopisto-opettaja, *poliittinen historia*

1. ”Ykkössuosikkini kesäaktiviteeteista on uiminen. Ja muuten parasta on, että ulkona voi tehdä mitä vaan, ystäviä ehtii nähdä paljon ja illat ovat pitkiä ja lämpimiä. En yleensä kaipaa kesällä minnekään kauas, sillä Turku on todellakin maineensa veroinen kesäkaupunki!”
(make Turku capital again)
2. ”Turun suosikkiterasseillani eli Kirkkopuistossa ja Koulussa tilaan yleensä olutta. Maukkaasti humaloidut oluet ovat muutenkin suosikkikesäjuomiani, maltillisesti nautittuna tietenkin. Huhtikuun lopun olen Italiassa ja siellä on tilattava muun muassa chinottoa, tilanteen salliessa terästettynä.”
3. ”Ensimmäisenä tulee mieleen epäonniskempi matka USA:n Floridaan syksyllä 2004, keskellä pitkää myrskyjaksoa. Jouduimme Jeanne-hurrikaaniin, joka ei ollut sen kauden myrskyistä pahin mutta kuitenkin aika koettelemus. Olimme sukulaistemme luona aika pienellä ja syrjäisellä paikkakunnalla, jossa kukaan ei muistaakseni loukkaantunut pahemmin mutta kaikenlaista vahinkoa kyllä tuli.”
4. ”Erityisesti pidän matkailusta kaupungeissa. Niissä parasta on ihmisten seuraaminen, erilaisissa paikoissa liikkuminen sekä tunnelmien ja historian jälkien aistiminen. Nautin suuresti myös syömisestä ja erilaisista ruokakulttuureista. Kaupunkilomalle kannattaa siis lähteä avoimin silmin ja nälkäisenä!”

Vaihdossa Vermontissa

Eräänä iltapäivänä olimme tämän kevään kotikaupunkini Burlingtonin kuuluisassa bagel-kahvilassa, kun huomasimme tutut kasvot jonottavan vieressämme. Kyseessä oli kukapa muukaan kuin kaupungin oma supertähti sekä paljasjalkainen burlingtonilainen Bernie Sanders, jonka kuuleman mukaan voi bongata harva se päivä kävelyltä keskustan pääkadulta. Olen viettänyt nyt yli kolme kuukautta Burlingtonissa Vermontin osavaltiossa enkä voisi olla iloisempi valinnastani. Hakuprosessini käynnistyi hyvissä ajoin jo vuoden 2021 loppupuolella, koska edessäni oli monivaiheinen valintarumba. Päästyäni läpi haun ensimmäisestä vaiheesta aloin jo haaveilla keväästä Vermontin yliopistossa, jonne onnekseni tulin kuin tulinkin valituksi. Tiedon lopullisesta valinnasta sain parhaaseen mahdolliseen aikaan eli kesken syksyn jässtyjen. Byrokratia Yhdysvaltojen päässä mm. viisumin, rokotusten ja muiden erinäisten todistusten kanssa turhautti etukäteen, mutta päästyäni kohteeseen olen viihtynyt paremmin kuin olin ajatellut.

Kuvat & teksti: Alina Hirvinen

Vermontin yliopisto sijaitsee Uudessa-Englannissa jo aiemmin mainitsemassani Burlingtonin kaupungissa alle kahden tunnin ajomatkan päästä Montrealista. Myös suuret kaupungit, kuten Boston ja New York, ovat kohtuullisen etäisyyden päässä. Erinomaisen sijainnin puolesta parasta on myös upea luonto, kuten kohoavat vuoret ja Lake Champlain koulun läheisyydessä. Itse yliopisto, tuttavallisemmin UVM, on yksi maan vanhimmista Harvardin, Yalen, Dartmouthin ja Brownin jälkeen. UVM on erittäin arvoliberaali koulu, jonka opiskelijakunnasta suurimmalle osalle yhteistä on mm. kiinnostus ulkoiluun, kuten patikointiin ja lasketteluun. Lämpötilan noustessa plussan puolelle kampusalueen puut täyttyvät riippukeinuista, ja talvikeileillä viikonloput vietetään rinteessä. Väittäisin myös, että tyyppillisen opiskelijan täällä tunnistaa pyjamahousuista, juomapullosta, jonka kyljestä löytyy lasketteluun liittyviä tarroja, sekä Yerba Mate -energiajuomasta, jonka kulutus on täällä tietääkseni valtakunnan suurinta. Yliopiston maskotti on nimeltään Rally Cat, sillä kuuleman mukaan Vermontissa on aikoinaan elänyt nykyään sukupuuttoon kuollut puumaeläin eli catamount. Tästä syystä koulun urheilutapahtumissa yleisöä huudatetaan sanoilla ”go cats go”.

Asun perinteisessä asuntolassa yhdellä kampeksista nimeltä Redstone. Redstone sijaitsee urheilukampuksen vieressä eli erilaisiin urheilutapahtumiin on muutaman minuutin matka, ja ruokalatkin sijaitsevat käden ulottuvilla. Lähes kaikilla vaihtareilla on täällä käytössä

”unlimited mealplan” eli ruokaloissa voi viettää aikaa halutessaan rajattomasti. Monesti ruokaloissa vierähtääkin useampi tunti juttellessa. Tämän lisäksi tähän samaiseen mealplaniin kuuluu pisteitä, joilla voi käydä shoppailemassa yliopiston kahviloissa tai marketeissa. Asuntolassa on yhteiset suihkutilat ja 16 neliömetrin huone jaetaan huonekaverin kanssa. Kerros, jossa asun, on jaettu Twilight-elokuvan mukaan Team Edwardiin ja Team Jacobiin. Meteli asuntolassa tuppaa toisinaan yltymään, sillä omassa kerroksessani asuu niin bilettäjiä kuin unesta tinkimättömiä urheilijoita, ja kaikkien sopeutumista keskenään on ollut mielenkiintoista seurata. Huonekaverini on kotoisin Bostonista, mikä on helpottanut myös muihin paikallisiin tutustumista. Vastavuoroisesti huonekaverini on päässyt maistamaan vaihtarielämää.

Harrastaminen on tehty täällä todella helpoksi ja erilaisia kerhoja ja klubeja riittää jokaiseen makuun. Huhujen mukaan jopa huikeita joukkueeseen on kovat karsinnat, sillä hakijoita sinne riittää vuodesta toiseen. Itse olen päässyt pelaamaan viikoittain jalkapalloa, lentopalloa ja jääkiekkoa sekä käymään joogassa. Näiden lisäksi olen mukana laskettelu- ja lautailuklubissa, jonka ansiosta olemme päässeet laskettelemaan talvikaudella lähes joka viikonloppu. Ulkoiluklubi puolestaan järjestää erilaisia vaellusreissuja vuorille. Näiden lisäksi myös mm. kuntosali ja uimahalli ovat kaikkien opiskelijoiden käytettävissä. Urheilun lisäksi tarjolla on jos jonkinlaista puuhaa erilaisten teema- viikkojen muodossa eli tekemistä riittää jokaiselle!

Yliopiston koripallojoukkue voitti itäisen sarjan mestaruuden ensimmäistä kertaa vuosiin. Kuvassa yliopiston maskotti Rally Cat juhlii voittoa!

Yliopiston laskettelu ja lautailuklubi on itäisen rannikon suurin ja aktiivisin, minkä takia klubin slogan onkin ”East Coast’s Finest”.

Intramural eli virkistysurheilu on täällä suosittua. Kuvassa joukkueemme tytyväisenä 11-0 häviön jälkeen.

Opiskelu täällä on Suomeen verrattuna kuin yö ja päivä. Vertaisinkin opetusta täällä yläkouluun suuremmalla työmäärällä. Tunnit ovat osallistavia ja monipuolisia, erilaisia palautuksia, kokeita ja esitelmiä on joka ikinen viikko, ja kaikki pienimmätkin tehtävät arvioidaan. Kurssiarvosana koostuu kymmenistä eri suorituksista, ja omaa reaaliaikaista etenemistä kurssilla voi seurata paikallisesta Moodlesta. En sanoisi, että tehtävät ovat vaikeita, mutta työmäärä on kieltämättä suuri. Lisäksi täällä on käytössä systeemi nimeltä Rate My Professor, mikä tarkoittaa, että opiskelijat voivat vapaasti arvioida opettajia kyseisellä nettisivulla, ja nämä arvioinnit voivat pahimmassa tapauksessa johtaa jopa potkuihin. Tästä syystä opettajat todella tekevät kaikkensa ollakseen mieliksi ja pitääkseen opetuksen tason laadukkaana. Eräs opettajani ostaa joka tunnille eväitä ja tokaisee tunnin lopuksi mm. “remember to hug yourself Alina” tai “remember to call your mom Alina”. Joka tunnin aluksi vietetään puolisen tuntia kuulumispiirin parissa. Opettajat todella myös painavat jopa surullisen pitkää päivää.

Tästä huolimatta tunnit ovat oikeasti mielenkiintoisia. Opiskelijat rakastavat jakaa mielipiteitään ja kysyä kysymyksiä. Erilaiset ryhmäprojektit ovat todella innovatiivisia. Yhdellä kurssilla teemme ryhmätyön yhteistyössä paikallisen sijaiskodin kanssa ja toisella kurssilla oman esitelmän lopputulokset tulee esittää Spotifyn year recap –muodossa. Lempikurssini on ehdottomasti American Political System, jonka opettaja avaa maan poliittisia kiemuroita mielenkiintoisella

tavalla. Olemme mm. näytelleet tunneilla senaattoreita ja presidenttejä oppimisen tehostamiseksi. Samainen opettaja totesi, että vaikka itse saatana olisi ehdolla, Vermont olisi siitäkin huolimatta sininen. Myös kummalliset osavaltiolait ovat tulleet tutuiksi, kuten se, että Vermontissa on laillista olla missä tahansa alasti, mutta laitonta riisua vaatteita julkisesti.

Moni asia täällä on yllättänyt, ja jotkut asiat taas eivät yhtään. Veljes- ja sisarkunnat ovat oikeasti edelleen olemassa, koulubussi kulkee päivän aikana tauotta siirtäen opiskelijoita muutamien kilometrien matkojen verran, urheilujoukkueilla on kampuksella omat talot ja dormeissa järjestetään laittomia bileitä. Orientaatioviikon tutustumistempaukset olivat kieltämättä shokeeraavia. Niitäkin enemmän yllätti se, ettei kukaan muu tuntenut olevan moksiskaakaan siitä, että jouduimme osallistumaan zombijuoksukilpailuun tai tanssibattleen keskellä liikuntasalia. Olen iloinen siitä, että aikani täällä on madaltanut kynnystä keskustella tuntemattomille, ja sanoisinkin, että parasta täällä on ehdottomasti ollut kaikkien uusien tuttavuuksien tapaaminen. Lempiasiani Yhdysvalloissa on ehdottomasti se, kuinka kaikkia moikataan, autetaan ja tsemptataan. Paluu takaisin Suomeen tuntuu tällä hetkellä myös hieman jännittävältä, ja mietin erityisesti sitä, osaanko laittaa enää itse ruokaa. Voin suositella Vermontia vaihtokohteena ihan jokaiselle; olen viihtynyt täällä alusta loppuun saakka paremmin kuin hyvin. Tämän kokemuksen jälkeen voin sanoa, että pienet asiat eivät myöskään nolota yhtä paljoa, sillä noloja tilanteita tulee vastaan päivittäin.

Työtä ympäristön ja työllistämisen hyväksi

Olemme itsenäinen voittoa tavoittelematon yhdistys.
Vuosittain meillä työskentelee 250 henkilöä ja
kauttamme uuden kodin löytää yli 200 000 tavaraa.

Opiskelijakortilla -20 %

Tee löytöjä luontoa ja lompakkoa säästäen!

 **Turun
Ekotori**

turunekotori.fi

Rautakatu 12 | Rieskalähteentie 74

D O R I S

P - K L U B I

DORIS

Linnankatu 18
TURKU

Y Ö K E R H O

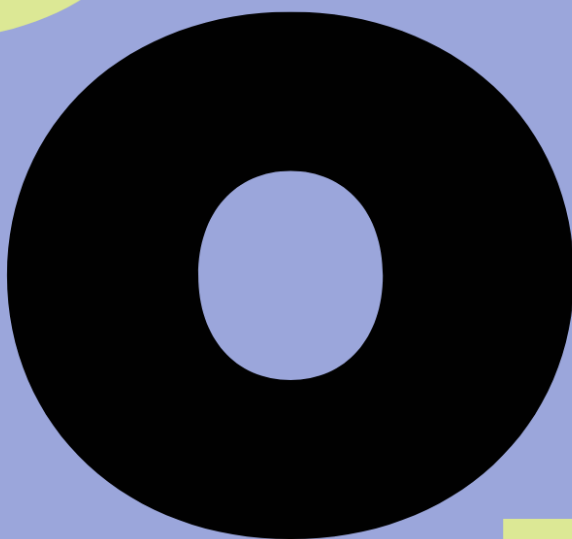
IG fredrik_bar
FB FredrikBar

20

23

TURKU

16.-17.9.2023

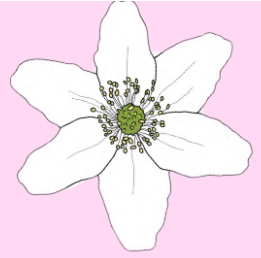

Collarit, hupparit, t-paidat, kassit,
pipot ym. ainejärjestöille toimittaa
srt-mainostekstiilit.com

SRT
MAINOSTEKSTIILIT

SRT-Mainostekstiilit Oy
Putkikatu 21 A,
21110 Naantali

+358 400 533 479
myynti@srt-mainostekstiilit.com
Facebook: Srt-Mainostekstiilit Oy

**Walpon
toimituskunta
toivottaa ihanaa
kesää!**

